

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὰ Ἀρματολίκια τῆς Ἑλλ. Ἱστορίας, σπουδαία συμπλήρωσις μαρτυρούμενη ὑπὸ τῶν δημοσιευμένων ὡς χειρογράφων καὶ ὁ ἦρος; Νικολζάρας, ὑπὸ Ν. Ἰγγλέζη Σκοπελίτου, φυλλάδιον Α'. Ἐν Ἀθήναις τύποις Ἀθηναϊκῶς 1884. Τιμᾶται λεπτ. 70.

Παιδαγωγική. Μέρος Α'. Σύντομος ἱστορία τῆς παιδαγωγίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν νεωτάτων χρόνων, ὑπὸ Β. Ν. Βουλγάρως, διευθυντοῦ ἰδιωτικοῦ παιδαγωγείου. Ἐν Ἀθήναις τύποις Α. Κορομηλά 1884. Τιμᾶται δραχ. 1,50.

Τοῦ χρησίου τούτου βιβλίου τοῦ γνωστοῦ διευθυντοῦ ἐνὸς τῶν ἀρίστων ἐλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων κ. Β. Βουλγάρως ἐξεδόθη ἤδη τὸ α. μέρος, διαλαμβάνου ἐν συντόμῳ τὴν ἱστορίαν τῆς παιδαγωγίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν νεωτάτων χρόνων τμηματικῶς. Ἡ παιδαγωγία παρ' ἡμῖν κατέστη σήμερον ἐν τῶν μάλιστ' σπουδαιωτάτων ζητημάτων τοῦ νεοκροῦ ἡμῶν ἔθνους ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν γραμμάτων, ἄξιον ὑψίστης φροντίδος ἐκ μέρους τῶν τὰ γράμματα διεπόντων, διότι οὐδεὶς βεβαίως ἠθέληεν ἀμφισβητῆσαι ὅτι τὰ ἔθνη διὰ τῆς παιδείας προάγονται καὶ μεγαλύνονται ἐπομένως τοιούτων βιβλίων, ὧν παντελῶς στερούμεθα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ, ἀρκεῖται ἑρμηνεῖν καὶ συστήσωμεν τὴν ἀνάγκησιν, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους. Ὁμοιογενεῖς ὁ κ. Βουλγάρως κατώρθωσε δὲ τῆς ἀόκνου αὐτοῦ ἐργασίας νὰ παραδῶται ἡμῖν βιβλίον γεγραμμένον σαφῶς καὶ δι' ἀπταισίου γλώσσης. Ὁ κ. Βουλγάρως ἐτοιμάζει ἤδη τὸ β'. μέρος, «Θεωρίαν τῆς Παιδαγωγικῆς» καὶ τὸ γ'. «Μεθοδολογίαν», ὅτε καὶ ἀναλυτικώτερον θέλωμεν ἐπικαλεῖσθαι.

Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Λόγος πανηγυρικῶς ἀπαγγελθεὶς ὑπὸ Ν. Καζάζη ἐπὶ τῇ εἰς τὴν μνήμην τῶν τριῶν Ἰεραρχῶν ἐπετειῶν ἑορτῇ τοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βασιλικοῦ Λυκείου τῇ 30 Ἰουνίου 1884. Ἐν Ἀθήναις τύποις Φιλαδελφείως 1884.

Ἀγγελία δημοσιεύεται ἐντὸς τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ὁ β'. τόμος τοῦ «Φυσικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης» τοῦ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ κ. Ν. Καζάζη, ἀντικείμενον ἔχον τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτείας ἐν τῇ συγγρῶνι αὐτῆς ἀναπτύξει. Τὸ συγγράμμα ἀποτελούμενον ἐξ εἰκοσιν ἐπιτά μεγάλων τυπογραφικῶν φύλλον τιμᾶται δραχ. 10.

Ὁμιλεῖτε Ἑλληνικά; (Sprechen Sie Neugriechisch?) Neugriechischer Sprachführer, enthaltend eine kurze Grammatik, Gespräche und Lesestücke, für Reisende und Studierende. Herausgegeben von Carl Wied. Leipzig, 1882. C. A. Koch's Verlag. (J. Sengbusch.) Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον εἶνε χρησιμώτατον πρὸς ταχέαν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης παρὰ τῶν Γερμανῶν, ἄξιον πάσης συστάσεως πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ξένους νὰ ἐκμάθωσι τὴν Ἑλληνικὴν γλώσσαν.

Ἐγχειριστικῆς Στοιχεῖα ὑπὸ Ι. Γαλιάνη, χειρογραφοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης νοτοκομείου ὁ «Εὐαγγελισμὸς» μετὰ 210 εἰκόνων. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Ἀττικῶν Μουσείου 1884. Πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 10 ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Μπέκ.

Μπουμπουλίνια, Ἀρκάδιον. Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδροκοπούλου, ἐλεγκτοῦ Πειραιῶς, ἐκδοσις β' ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀττικῶν Μουσείου 1884. Τιμᾶται δραχ. 3.

Νεοελληνικά Ἀναγνώσματα πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, ἐγκρίσει τοῦ ἐπι τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργείου, μετὰ σημειώσεων καὶ εἰκόνων ὑπὸ Γ. Δροσίνη καὶ Γ. Κασδῶν, τόμος Γ' διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς γ' τάξεως. Ἐν Ἀθήναις τύποις Ἀττικῶν Μουσείου 1884. Τιμᾶται δραχ. 1,80.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ δεσποινὶς Σουμπρᾶ. Ἐγεννήθη ἐν Παρισίῳ διὰ τῆς ἡδῆ χορευτρία κατὰ τὰς, δὲν ἀρθεῖ πολλῶν ἐτῶν θριάμβους. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε σφάλμα τῆς, διότι μόλις κατὰ τὸ 1881 κατέλιπε τὰς τάξεις τοῦ τετραρχοῦ, ἕνα ὄρεψῃ τὸν πρώτου ἐνθουσιῶδη θρίαμβον ἐν τῷ Hamlet. Βραδύτερον ἐχόρευεν ἐν τῷ Fandango κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1882, κατόπιν δ' ἐν τῷ Cappelia κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ὅτε καὶ ἀνεπλήρωσε τὴν δεσποινίδα Μπωγκράν ἐν τῷ μέρει, ὅπερ ἐδημιούργησεν ἢ τότε ἐνοῦρις Ἰανουῦτα Bocacchi, ἧς ἀνέμνησε τὰς χάριτας ἐξαιρετῶς προσεγγίσασα καὶ δὴ καὶ ὑπερβῶσα αὐτῇ.

Ἡ δεσποινὶς Σουμπρᾶ ἐδημιούργησε προσέτι τὴν ὀρχηστρικὴν παιδίαν Ἐρρῖκον τὸν Η'. (5 Μαρτίου 1883) καὶ ἐσχάτως τὴν Σαπρῶ.

Ὁ γαλλικὸς τύπος ἐκφράζεται ἐνθουσιωδῶστα καὶ κολλεκτικώτατα ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς ἀνταξίας μαθητριάς τῆς ἐτέρας ἐξόχου χορευτριάς Λίνας Μεράντης, ἧτις ἐχειρογώγησεν αὐτὴν πρώτη εἰς τὴν ἐπίχαριν ταύτην τέχνην.

Εὐγένιος Βούλγαρις. Ἐγεννήθη ἐν Κερκύρῃ τῇ 1716 ἐξἑπαιδεύθη δ' ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα ἐχειροτονήθη ἱεροδιάκονος τῇ 1737 μετωνομάσθη δὲ τότε Εὐγένιος, ἐνὸς πρότερον ἐκκλητοῦ Ἐλευθέρως. Ἐγένετο διδάσκα-

λὸς ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐν Ἀθῶνι, εἶτα δ' ἐν τῇ μεγάλῃ σχολῇ τοῦ Γένους ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀπῆλθε κατόπιν εἰς Γερμανίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ρωσίαν, μεγάλως τιμηθεὶς ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας Δικατερίνης. Τῇ 1775 χειροτονήθη ἐν Μόσχῃ ἱερεὺς προεχειρίσθη εἰς ἀρχιεπίσκοπον Σλαβονίας καὶ Χερσῶνος μετὰ ἐν ἔτος, ἀλλὰ παρητήθη τῆς θέσεως ταύτης τῇ 1787. Ἐγένετο μέλος τῆς αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀπέθανεν ἐννενηκοντούτης. Ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις ἦν ἐκ τῶν πολυμαθεστέρων καὶ πολυγραφωτέρων σοφῶν τοῦ αἰῶνός του. Ἐγένετο δεκά ὄλας εὐρωπαϊκῶς καὶ ἀνατολικῶς γλώσσας, κατέλιπε δὲ συγγράμματα ποικιλώτατα κατὰ τὴν ὕλην.

Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων. Ἐγεννήθη τῇ 1780 ἐν Τσακισταίνῃ τῆς Θεσσαλίας, ἐδιδάχθη δὲ παρὰ τοῦ λογίου πατρὸς αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ τὴν ἐλληνικὴν καὶ λατινικὴν γλώσσαν. Κατὰ τὸ 1806 μόλις δι' ἄδρῶν λύτρων διέφυγε τὸν θάνατον καταμηνυθεὶς ὡς συναγωνιστῆς τοῦ ἀρματολοῦ Εὐθυμίου, Βλαχάβα καὶ ἀχθεὶς εἰς Ἰωάννινα παρὰ τῷ αἰμοδότη Ἀλῆ πασῆ. Ἐκεῖθεν ἀπῆλθεν εἰς Σέρρας τῇ 1808, ὅπουθεν ἐκλήθη εἰς Σμύρνην ὡς διδάσκαλος τῆς ἐκεῖ συστάσεως δευτέρως σχολῆς. Διατρίψας ἐκεῖ μέχρι τοῦ 1819, μετακλήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἕνα κηρύττη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐλαργίστης δὲ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως κατέρυγεν εἰς Ὀδησσόν, ὅπου ἐξέφρηνσε τὸν θαυμάσιον ἐπικηδεῖον εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. Προσκληθεὶς εἶτα εἰς Πετροῦπολιν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἐτιμῆθη γενόμενος σύμβουλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἑταῖρος τῆς Αὐτοκρατορικῆς, συνέγραψε δ' ἐκεῖ ποικίλα συγγράμματα. Ἀπέθανε τὸν Μάρτιον τοῦ 1857.

Ἰωσήφ Γαριβιάδης. Ἐγεννήθη ἐν Νίσῃ τὴν 4 Ἰουλίου 1807. Ὡς σκοπὸν τοῦ βίου του θέτο τὴν Ἰταλικὴν ἐνότητα καὶ πρώτῃν φορὰν εἶδε τὸ ὄνομα του ἐντυπον φεύγον ἐν Μασσαλίᾳ, ὡς καταδικασμένος ὑπὸ τοῦ Καρόλου Ἀλβέρτου νὰ ταυρεθῆται ἐκ τῶν νότων, ἕνεκεν συμμετοχῆς ἐν τῇ ἐπαναστατικῇ ἀποσειρῃ. Ἐντεῦθεν μετέβη εἰς Μαύρην Θάλασσαν, ἐκεῖθεν δ' εἰς Νότιον Ἀμερικὴν. Ὅτε Πίος ὁ Θ'. ἔστειλε στρατεύματα εἰς Πῶ, ὁ μέγας φιλόπατρις προσήνεκεν αὐτῷ τὰς ὑπηρεσίας του καὶ ἀριχθεὶς ἐν Ἰταλίᾳ ἔθετε τὸ ἔξίρος του εἰς τὰς ἀνταγῆς τοῦ καταδικασμένου αὐτὸν εἰς ταυρεθισμὸν Καρόλου Ἀλβέρτου καὶ ἐγένετο στρατηγὸς ὑπὸ τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τοῦ Μιλάνου. Μετὰ τὴν φυγὴν Πίου τοῦ Θ'. μετέβη εἰς Ῥώμην ἀρχηγὸν τῆς Ἰταλικῆς λεγεῶνος, ὅθεν, παυθεὶς ὅτι πᾶσαν ἀντίστασιν ἦν ἀδύνατος, ἐφυγεν ἕνα μετὰ 4,000 ἀνδρῶν ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς Βενετίας. Ἐν τῇ ἐκτρακείᾳ ταύτῃ ἔθαψε τὴν σύζυγόν του, ὑποστάς τὴν λύπην τοῦ ν' ἀνορύξῃ ὁ ἴδιος τὸν τάφον τῆς ἐν τῇ κηραίῳ χωρικῆς τιμῆς καλύψας. Ἐλθὼν εἶτα εἰς Πεδεμόντιον ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατηνάκτεν ὀλόκληρον ἐπταετίαν ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ὅτε μὲν παραδίδων μαθήματα, ὅτε ἐμπαροουμένως καὶ ὅτε κατασκευάζων κηρία ἐξ ἀλείμματος πρὸς συντήρησίν του. Τῇ 1834 ἐπανῆλθεν εἰς Ἰταλίαν τῇ 1839 ὅτε ἀπεπατίσθη ἡ Γαλλο-Ἰταλικὴ συμμαχία τῇ ἐνεπιστεύθῃ ἡ ἀρχηγία ἐνὸς σώματος τὸ Παλιέρμον ἠλευθερώθη ἐν Νεαπόλει προσηκροῦχθῃ ἐλευθερωτῆς. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐκ τοῦ ἐν Γενεύῃ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης συνελήθη ἐν Συναλόγη καὶ ἀπεστάλη αἰχμάλωτος εἰς τὸ φρούριον τῆς Ἀλεξάνδρειας, ὅθεν κατωρθώθη νὰ φύγῃ καὶ μετὰ τοῦ Montetondo πάλιν συνελήθη ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπανεστάλη εἰς Καπρέραν, ὅπου ἐκρατήθη αὐστηρῶς ἐπιτηρούμενος μέχρι τοῦ 1870, ὅτε ἀπῆλθεν εἰς Γαλλίαν, γενόμενος στρατάρχης τῶν Βοσγίων κατὰ δὲ τὴν ἐν Δεζὸν μάχην ἀκίνητος ἐκ τῶν βρυματιμῶν ἀνήσθηεν ἀπὸ ἀμάξης ἀνοκτῆς τὸ πυροβολικόν. Μετὰ τὴν ὑποχρηστὴν ἐξελήθη διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας πληρεξούσιος τῆς Ἀλγερίας ἐν τῇ Γαλλικῇ συνελεύσει ἧτις ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν του, δι' ὅπερ ὁ Βίκτωρ Οὐγκὸς παρητήθη διακηρύξας ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ παρακάθηται μετ' ἐκείνων οἵτινες ἀπηγόρευον τὴν εἰσοδὸν ἐκεῖ εἰς τὸν μόνον στρατηγὸν τῆς Γαλλίας ὅστις δὲν ἐκινήθη.

Τῇ 1876 ὁ Γαριβιάδης ἐδέχθη τὸ ἐθνικὸν δῶρον 1,000,000 φράγκων μετὰ προσθέτου ἰσοβίου συντάξεως 50,000 φρ. ἐτησίως, καὶ τὴν 2 Ἰουλίου 1882 ἐξέπνευσε κατὰ τὴν 6 1/2 μ. μ. ἐν Καπρέρᾳ.

Ἀλληλογραφία «Ἀττικῶν Μουσείων».

Θ. Δ. Σμύρνην, Γ. Σ. Μασσαλίαν, Ν. Ν. Κέρκυραν Σῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς προσπαθείας σας. Π. Α. Πειραιᾶ Κατ' ἀρχὴν δὲν δημοσιεύομεν ἐν τῷ Ἀττικῷ Μουσείῳ εἰμὴ διατριβὰς τῶν τακτικῶν συνεργατῶν, ἐπομένως ἀδυνατοῦμεν νὰ σῶς εὐχαριστήσωμεν. Κ. Γ. Γαλιάνη, Κ. Π. Βῶλον, Π. Χ. Κωνσταντῆζον. Ἐλάθεμεν τὴν σημερινὴν τῆς νέας διευθύνσεως σας. Π. Π. Φαμαγκούττα, Π. Φ. Σαράντα Ἐκκλησιαστικῆς Ἡ ἀποστολὴ ἀπὸ τοῦ Γ' τεύχους ἐγένετο ὡς μὰς ἐγράφατε. Ι. Τ. Κυδωνίας Ταχυδρομικῶς ἔχετε τὸ αἰτηθῆν. Χ. Χ. Τρίκαλα Ἡ συνδρομὴ τοῦ Ν. Χ. ἐλήθη σῶς εὐχαριστοῦμεν. Δ. Κ. Ζάκυνθον Ἡ ἐκδοσις τοῦ τεύχους τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐβράδυνεν ἕνεκα τῆς μετακομιτέως τοῦ τυπογραφείου. Τὸ δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου ἐκδοθήσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.